



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 750/2023
07.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Горана Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.316/22 од 08.12.2022.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.37/23 од 08.02.2023.године, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног окривљеног АА–адвоката Горана Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.316/22 од 08.12.2022.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.37/23 од 08.02.2023.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр.316/22 од 08.12.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим што је извршио кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара и да оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 39.000,00 динара, док је оштећена ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.37/23 од 08.02.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.316/22 од 08.12.2022.године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Горан Ђорђевић, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, као и да одложи извршење правноснажних пресуда. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да побијане пресуде не садрже сва обележја кривичног дела из члана 340. КЗ, чиме суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које се окривљени гони није кривично дело.

Одредбом члана 340. став 1. КЗ је прописано да службено или одговорно лице које одбије да изврши правноснажну судску одлуку или је не изврши у законском или одлуком одређеном року, казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном.

У изреци побијане пресуде Основног суда у Лесковцу К.бр.316/22 од 08.12.2022.године је наведено да је окривљени АА „ у временском периоду од 24.11.2021.године до 21.02.2022.године, у ..., као службено лице у својству директора Народне библиотеке “ВВ“, одбио да изврши правноснажну судску одлуку и исту није извршио у одлуком одређеном року, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је одбио да изврши пресуду Основног суда у Лесковцу, Судске јединице у Власотинцу, 21.П.бр.800/20 од 01.03.2021.године, која је постала правноснажна 07.10.2021.године а извршна дана 24.11.2021 године, а којом је усвојен тужбени захтев тужиље, ошт. ББ из ..., против туженика Народне библиотеке "ВВ" из ... и тужени обавезује да тужену врати на рад, тако што је оштећеној, која је више пута одлазила код окривљеног ради извршења судске одлуке и враћања на рад, када јој је окривљени рекао да је неће вратити на рад, да би дана 15.11.2021, године у својству директора Народне библиотеке “ВВ“ донео решење број ..., којим је оштећена оглашена технолошким вишком, због чега је оштећена преко свог пуномоћника покренула извршни поступак у коме је наведена судска одлука извршена, иако је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело неизвршење судске одлуке из чл.340.ст.1 КЗ,

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде наведено је да је окривљени на описани начин, као службено лице у својству директора Народне библиотеке “ВВ“, одбио да изврши правноснажну судску одлуку и исту није извршио у одлуком одређеном року, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је дело забрањено, па су, по оцени овог суда, у изреци наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић